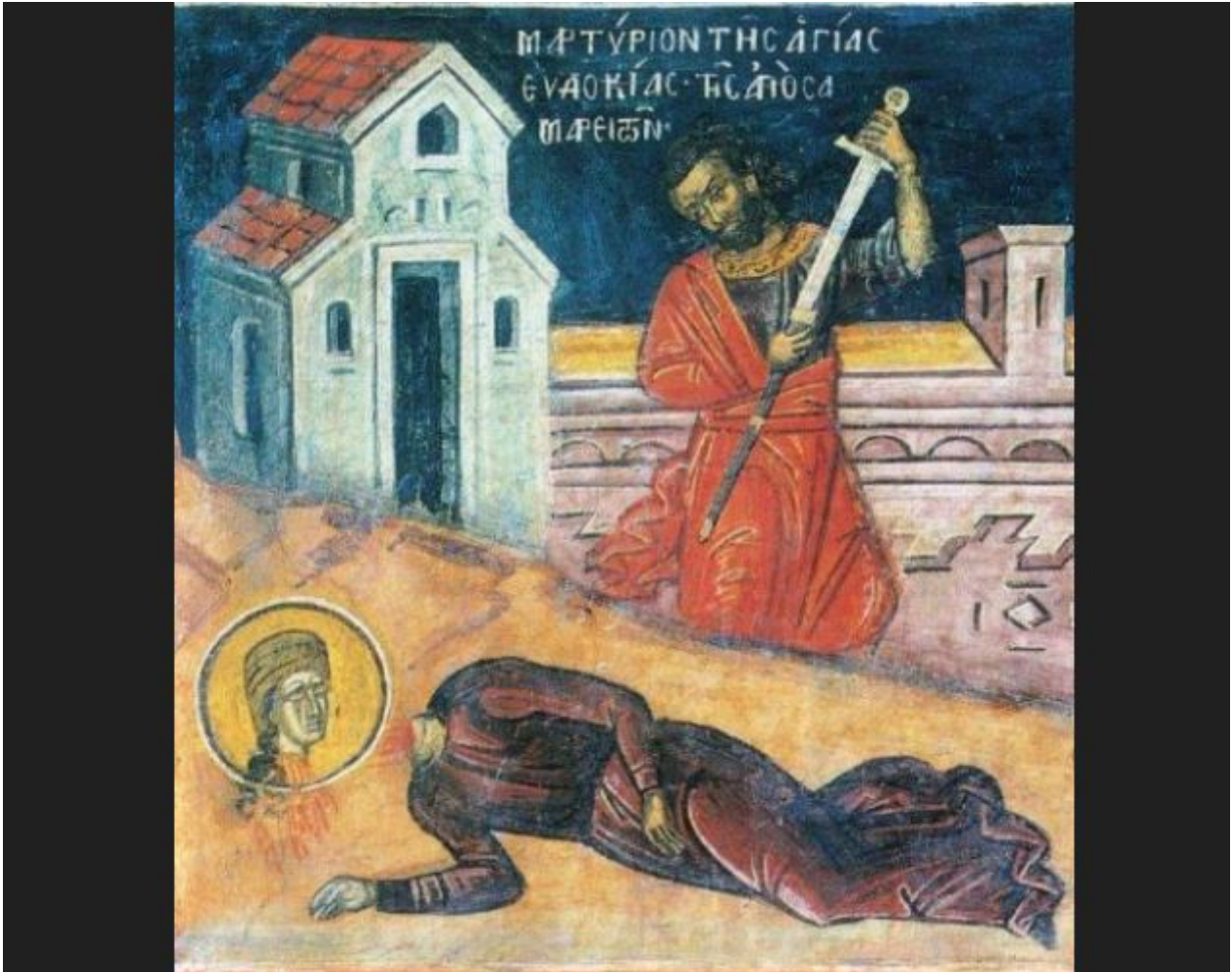

Οσιομάρτυρας Ευδοκία - Η θανάτωση και η ανάσταση αυτού που την καλούσε να επιστρέψει στον κόσμο της αμαρτίας

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[...] Εις από τους πρώην εραστάς αυτής [της Αγίας Οσιομάρτυρος Ευδοκία από την Σαμάρεια η οποία ήταν πρώην πόρνη], ονόματι Φιλόστρατος, όταν ήκουσε την επιστροφήν της εις Χριστόν, ελυπήθη υπερβαλλόντως [πάρα πολύ].

Έχων δε πόθον διάπυρον να την ίδη και να συνομιλήσωσιν, ενεδύθη ράσα μοναχικά ο αναίσχυντος, διά να μη τον εμποδίσωσι και επροφασίσθη ότι ήθελε να της ομιλήση διά ψυχικήν της ωφέλειαν.

Πιστεύσας δε ο απονήρευτος Γερμανός [όσιος μοναχός ο οποίος την έσωσε από την αμαρτία και την έκανε μοναχή] τους δολίους και ψευδοπλάστους του Φιλοστράτου λόγους τον αφήκε να συνομιλήση με την Οσίαν.

Βλέπων δε ταύτην, ο ανόσιος, ούτω τεταπεινωμένην και αδύνατον από την εγκράτειαν, την εκοίταξε με βλέμμα άγριον και λέγει προς αυτήν·

«Τις σε κατέπεισεν, Ευδοκία, να έλθης εις τόσην αγνωσίαν; Να αφήσης τόσον πλούτον και τοιαύτην μακαριότητα όπου είχες και πάσαν απόλαυσιν, ίνα έλθης εις τοσαύτην στενοχωρίαν και απορίαν των αναγκαίων πραγμάτων και να είσαι πλέον νεκρά διά τον κόσμον ματαίως και ανωφελώς και κλαίει και θρηνεί διά την αγάπην σου η πόλις όλη; Αλλά άκουσόν μου, κυρία μου· ελθέ να υπάγωμεν εις την προτέραν απόλαυσιν και μη μαραίνης το κάλλος σου με την αδιάκριτον νηστείαν. Συ ήσουν ωραία και πάγκαλος ως θεά, τώρα δε κατάντησες άσχημος και δύσμορφος. Ποίος άλλος υπέπεσεν εις τόσην αγνωσίαν, να χαρίση όλον τον πλούτον του διά ματαίαν ελπίδα μελλούσης μακαριότητος, της οποίας δεν γνωρίζεις το βέβαιον; Λοιπόν, πριν αφανισθή τελείως η καλλονή σου και γίνη άχρηστον το βασιλικόν σου πρόσωπον, ακολούθησόν με διά να χαρώμεν τον κόσμον προτού γηράσωμεν».

Τοιαύτα και έτερα όμοια φλυαρούντος του αθλίου εκείνου, ωργίσθη κατ' αυτού η Αγία και τον εφύσησε μετά θυμού εις το πρόσωπον λέγουσα·

«Ο Κύριός μου Ιησούς Χριστός ο δίκαιος Κριτής, του οποίου έγινα δούλη, η αναξία και βέβηλος, να σε επιτιμήση να μη εξέλθης καλώς απ' εδώ, επειδή είσαι τέκνον του διαβόλου και συμβουλεύεις εκείνα τα οποία επιθυμεί».

Ταύτα ειπούσης της Οσίας έπεσεν ευθύς ο Φιλόστρατος και εξεψύχησεν.

Βλέπουσai αι μονάζουσai τοιούτον έργον της Οσίας θαυμάσιον, εθαύμαζον διά την παρρησίαν, την οποίαν είχε προς Κύριον, πλην όμως ησύχαζον και ανέμενον να ίδουν το αποβησόμενον.

Το μεσονύκτιον είδεν εις οπτασίαν η Οσία τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, όστις της έλεγεν·

«Ευδοκία, εγείρου και κάμε προσευχήν να αναστηθή ο νεκρός, διά να γνωρίσης την δύναμίν μου και τότε να σε αξιώσω μεγαλυτέρου χαρίσματος, επειδή είπιστευες εις εμέ και απηρνήθης την κοσμικήν ματαιότητα».

Εγερθείσα τότε η Οσία ανέστησε διά της προσευχής της τον Φιλόστρατον, όστις εγερθείς έπεσεν εις τους πόδας αυτής, λέγων·

«Παρακαλώ σε, Ευδοκία, δικαία δούλη του μεγάλου Θεού, να με συγχωρήσης διά

τους ανοσίους λόγους τους οποίους σου είπον, διότι τώρα εγνώρισα του Θεού σου την δύναμιν».

Τότε η Οσία τον συνεχώρησε και του είπε·

«Πορεύου εις ειρήνην και πίστευε εις τον παντοδύναμον Θεόν, όστις σε επεσκέφθη διά την άπειρον ευσπλαγχνίαν του».

Απόσπασμα από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Μάρτιος, ημέρα 1η, τόμος 3ος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)